

ΤΗ ΚΙΦΑΛΙ ΚΑΙ ΤΗ ΠΟΔΑΡΙ

Η κοσσάρα πίν' νερόν'.....

Ας αούτα τα καρπελάδες κι θα γουρταρεύουμε καμμίαν. Είχαμε ολλουνούς, ατώρα έχωμε και τη Γερμανούς....! Τη φίλ'τς εμουν...!
Ατοίν'τς που θα εστήριζαν το ευρωπαϊκόν την οικονομίαν. Ατοίν οι "δυνατοί", που θα βοήθαναν τ' αδύνατους τη ευρωπαϊκής ένωσης, άμον εμάς. Ατοίν..... Ατοίν οι ευρωπαίοι που τα χέρα τουν ακόμαν είναι ματωμένα ας σα δολοφονίας ντο εποίκανε το 1940-45. Ατοίν οι ευρωπαίοι που τα χέρα τουν είναι λερωμένα ας σο κλεψίον. Χρυσάφα και παράδες πουδέν κι εφέκανε. Ετσατσάλωσαν τον κόσμον, ζωντανούς κι αποθαμέν'τς. Έκλεφταν, για να χτίζ'νε την βιομηχανίαν ατουν και τα εργοστάσια τουν, να εφτάνε όπλα και αερόπλانا για να επορούν να σκοτών' εμας κι άλλο αγλήγορα....! Με τ' αχούλα τουν θα εκούρταναν τον κόσμον. Ο Χίτλερ θα εσκοτώνεν όλ'τς ποίος κι έτον σαρής....! Θα εποίνεν το σάριον μιλάτ'.....! Φτου κι απ'όθεν εξέβαν. Θαρρείς και ο θεόν εποίκεν τα καταμάγιας, και.... τη Γερμανούς.....! Αέτς έρται με να λέγω ατώρα κάτ' αγνόν για τ' ατόν τον θεόν πά.....
Ναίλλοι εμέν, θα καίει με.

Έντονε ατώρα δεκαπέντε είκοσ' ημέρας εγουτούρεψαν οι Γερμαναράδες. Εξεφτέλ'τσαν εμας σ' όλιον τον κόσμον με τα εικόνας που εβγάλ'νε σα περιοδικά τουν, και με τα βίντεο ντο δεικνύζ'νε σα τηλεοράσεις ατουν. Εμάς θέλ'νε να εφτάνε ζεμίαν και μασχαρεύ'νε με την αρχαίαν ιστορίαν εμουν, και τον αρχαίον πολιτισμόν εμουν.

Αλλά ατοίν καλά εφτάγνε. Όταν εμείς κι νουνίζωμε ποίος είμες και ντό είμες, γιατί να νουνίζ'ν ατο οι ξέν'; Όταν εμείς έχωμε γραμμένον σα άσκεμα τα

κρέατα μουν το αρχαίον την ιστορίαν εμουν και τον πολιτισμόν εμουν, ατοίν καλά εφτάνε και καταπατούν ατο. Ατόσα χρόνα κανείς ας σ' εμετέρ' τς τη πολιτικούς κι έσκωσεν κιφάλ'. Ο γαΐδαρον πετά, έλεγαν εμας..... Έ, για να λέτ' ατο εσείν, αέτς θα έν, έλεγαμε εμείς. Το νερόν πάει απάν κεκά, έλεγαν εμας ξαν ατοίν..... Πάει, πώς κι πάει, έλεγαμε ξαν εμείς, οι γιοσμάδες.....! Ίνταν εθέλναν εποΐναν, όχι μόνον οι Γερμανοί αλλά και όλ'. Ντο Αμερικάνοι και ντο Εγγλέζοι και ντό τουρκάντ', τελεμονήν κι έχ από το χάλ'. Και οι σκοπιανοί; - Άχά, θα γαμαρίζω το στόμα μ' ξάν - Ατά τα κοπρομούμουλα πα επέραν θάρρος και χέζ'νε και τσιλούνε σα κατσία μουν....!! Και αφού ατοίν οι αβράκωτοι περιπαΐζ'νε μας, οι Γερμανοί ντο θα εφτάνε;

Μω την πίστη σ' να χέζω..... Ατοίν ενέσπαλαν όμως ότι όταν εμουγκάνιζαν όλ' ατούν, εμείς είχαμε ιατρικήν, φιλοσοφίαν, επιστήμες...! Ένέσπαλαν ατοίν, ότι όταν εκάθονταν απάν σα κλαδία και εμάλαζαν τα κάκκαλα τουν, εμείς είχαμε αστροφυσικούς. Ενέσπαλαν ατοίν, ότι όταν ετσάκωναν τα κοχλίδα με τα λιθάρρα, εμείς είχαμε υπολογιστήν.....! (Τερέστεν τον Αστrolάβον, η τον υπολογιστή των Αντικυθήρων)..... Ενέσπαλαν που εδούλευαν ολόεν τον χρόνον άμον τα βούδα, για να έρχουνταν έναν μήναν σο Ελλάντα τα καλοκαίρα, να απλούνταν αφκά σον ήλιον, να χαδεύκουνταν, και να ίντανε άμον τσιριχτά....! Αέτς όπως έτανε ξανθωτοί και άσπροι άμον την μαντζίραν, εχαντζεύκουσαν ας σον ήλον, και ίνουςανε κόκκινοι άμον τα καρότα..... Ενέσπαλανε που ολόεν την ημέραν έτρωγαν τα τομάτας και σταφύλα ντο έκλεφταν απές ας σα παχτῶδες. Πουδέν την παράν ατούν κανείς κι έλεπεν, εξόν αν αγοράζανε μύρας. Έπιναν τα μύρας άμον τους χαμάληδες, άμον τα χαιβάνα, εκοστέλωνανε, κι επεκεί ετῶρκανίουσανε σα στράτας άμον περιῶνήδες. Έϊκιτι Ελλάδα που εφάιζες και επότιζες ατά τα πόστα. Ατόσα χρόνα

που επέναν κι έρχουσανε στην Ελλάδα να ντο εφέκαν εμας; Έρχουσαν έτρωγαν, έπιναν, έχχεζαν εμας, και εσκούταν εδεβήναν πλάν. Το κέρδος εμουν ποίον έτον; Εσκούσαν το πρωί σα ξενοδοχεία που εζήνανε, όσοι έταν, για να τρώνε τόπα το πρωίνόν γιατί έτον πλερωμένο. Έτρωγαν και ετσερίουσανε το πρωί, για να μη τρώνε όλεν την ημέραν και δίνε παράδες. Και γιατί να εξόδευαν παράδες; Ζατίμ ας ατουνούς πεντικός κι αλευρούται, ντο αναμέν' τς; Καμίαν αν επένανε σε κανέναν ταβερνίον (θάμαν έτονε) επέρναν έναν σαλάταν, από έναν μπύραν, και εβγάλναν ατα και φωτογραφίας....! Έϊ τη μάνα σ' να λελεύω, κι αώρα αραεύνε αλεστικά.....! Αλλά καλά εγά.....με τη γαρήδες ατουν.... Ατά πα τα χαδεμένα όντες εσούμωμεν το καλοκαίρ' έξαφταν τα μου....α τουν. Έρχουσαν στην Ελλάδα να εγνωρίζ'νε τον έρωταν....! Όλαν.....! Αν εβάλνανε σε σο νισάν.... ναίλλοί την μάνα σ' Πάντζο. Γλυτωμονήν κι είχες.... Αώρα ας πάγγε στην τουρκίαν να γα.....ν ατς οι τουρκάντ κι ας τερούνε ντ' άγγον εν. Αναθεμά σας νεραξίας.... Οι Γερμανοί οι φίλοι μου. Ατά τα ζεπίρας. Ατοίν που από το 1914 εθέλναν να εξαφάνιζαν εμας.....! - "Από τον Ιανουάριο του 1914, μια πολυμελής γερμανική στρατιωτική αποστολή, όχι μόνο ανέλαβε την αναδιοργάνωση του οθωμανικού στρατού, αλλά και καίριες διοικήσεις - όπως του αρχηγού του επιτελείου, του Γενικού Επιθεωρητού, και διοικητών μεγάλων μονάδων - ανατέθηκαν σε Γερμανούς αξιωματικούς. Επικεφαλής όλης αυτής της αντιπροσωπείας ήταν ο στρατηγός Λίμαν φον Σάντερς*.....!" ***"Σας διαβεβαιώνω ότι οι παγωνιές και το κρύο του χειμώνα, οι βροχές και η μεγάλη υγρασία, ο ήλιος και η τρομερή ζέστη του καλοκαιριού, οι ασθένειες του εξανθηματικού τύφου και της χολέρας, οι κακουχίες και η ασιτία, θα φέρουν το ίδιο αποτέλεσμα που λογαριάζετε εσείς με το δικό σας σχέδιο, δηλαδή να τους ξεκαθαρίσετε με τις σφαγές. Με το σύστημα που σας προτείνω, ο θάνατος τους είναι βέβαιος. Επιπλέον, οι γυναίκες τους δεν θα γεννούν και έτσι θα λυθεί το δημογραφικό σας πρόβλημα, ενώ η μισητή και***

άτιμη ράτσα των Ελλήνων θα ξεκληριστεί και θα χαθεί για πάντα μέσα σε μια γενιά, κι εσείς θα αποκτήσετε μια συμπαγή τούρκικη ομοιογένεια.....” Λίμαν φον Σάντερς. - Ακούτεν; Αυτή η μισητή και άτιμη ράτσα...!!!! Εμείς έμνες μισητοί....! Κι ατοίν ήταν αρεστοί, αγαπητικοί...! Παρέμ αγαπητικοί....! Ατοίν.....!! Που με τον Α', και τον Β' παγκόσμιον πόλεμον εσκότωσαν, έκλεψαν, έκαψαν, ερήμαξαν. Εσέβαν απές σ' οσπίτα μουν με το στανιόν, εφυγαδίασαν τα κορίτσα, εσκότωσαν τ' άγουρους και ετῶρκάντσαν τη γεροντάδες.... Ατοίν.... ξαν ψαλαφούν ας εμάς! Ατοίν είναι οι τίμιοι κι εμείς είμες οι άτιμοι. Ενέσπαλαν ατά ντο χρωστούν. - 7,100 δις δολάρια σε τιμές του 1958 πλέον τους τόκους. Την εξόφληση του κατοχικού δανείου ύψους 3,5 δις δολαρίων πλέον τους τόκους. Την καταβολή αποζημιώσεων των θηριωδιών του Γερμανικού στρατού κατοχής, και την επιστροφή των αρχαιολογικών θησαυρών. -..... Ουσ ατώρα ατοίν ήτανε. Ατώρα γιατί να αλλάζ'νε. Ο λύκον, λέει έναν παροιμία μουν, το πόστ'ν ατ αλλάζ' και το ταπιάτ'ν ατ κι αλλάζ'. Άναβα από, ουσ ατώρα έμνες υποχρεωμέν' να αγοράζωμε τα όπλα τουν, τα άρματα και τα φυδέκα τουν. Εποίκαμε και αλιῶφερίσ' με τ' ατουνούς, Siemens και κάκκαλα με τα μαλλία. Ατόσα επέρανε, ατόσα εδέκαμ' ατς, ατόσα κι άλλο θα δίγωμ' ατς, κι ατοίν θέλ'νε να φουρκίζ'ν εμας, για να μη λέω κατ' άλλο κι άλλο άσκεμον.

Ρε σείς, η κοσσάρα πίν' νερόν.....

5 Μάρτ' 2010

Κεβρεκίδης Αλέξανδρος

* Από το βιβλίο του Χάρη Τσιρκινίδη: ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ της ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑΣ των ΕΛΛΗΝΩΝ της ΑΝΑΤΟΛΗΣ.